

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriło (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jolanta Frańczak

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa D. P.

przeciwko M. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

o wynagrodzenie i diety,

oraz z powództwa wzajemnego M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

przeciwko D. P.

o odszkodowanie i zapłatę

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 kwietnia 2016 r.,

w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 5 października 2010 r., sygn. akt IX Pa [...],

wniosku strony pozwanej - powódki wzajemnej M. Spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w T. o wykładnię wyroku

Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2011 r., sygn. I BP 3/11,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy w K. wyrokiem z dnia 5 października 2010 r. oddalił apelację pozwanej – powódki wzajemnej M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w T. z dnia

16 lutego 2010 r., mocą którego oddalono jej powództwo o zasądzenie od powoda – pozwanego wzajemnego D. P. kwoty 7.704,23 złotych tytułem odszkodowania za szkody poniesione wskutek rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika oraz kwoty 246,22 złotych tytułem odszkodowania za niewykonane zlecenie.

Pozwana – powódka wzajemna wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy w K.. Skargę oparto na podstawie naruszenia art. 415 k.c. w związku z art. 300 k.c., przez błędną ich wykładnię i uznanie, że skarżąca nie wykazała szkody w następstwie porzucenia pracy przez powoda – pozwanego wzajemnego, a sam powód – pozwany wzajemny nie odpowiada za skutki dokonanego z tej przyczyny rozwiązania przez pracodawcę stosunku pracy. W wyniku wydania zaskarżonego orzeczenia pozwana – powódka wzajemna poniosła szkodę, gdyż sprawca szkody nie został zobowiązany do jej naprawienia, a skarżąca została nadto obciążona kosztami procesu. Wyrok nie podlegał zaś wzruszeniu w innym trybie. W konsekwencji skarżąca wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem przedmiotowego orzeczenia.

W uzasadnieniu skargi podniesiono, że w świetle art. 415 k.c. sprawca szkody odpowiada za wszelkie szkody przezeń wyrządzone, bez względu na to, czy szkoda ujawniła się w trakcie trwania stosunku pracy, czy po jego zakończeniu. Porzucając pracę powód – pozwany wzajemny musiał zdawać sobie sprawę z tego, iż uniemożliwia pracodawcy wykonywanie działalności gospodarczej, tj. świadczenia usług przewozowych do czasu zatrudnienia i przeszkolenia nowego kierowcy. Jego bezprawne działanie nosiło znamiona winy umyślnej. Nie ma też racji Sąd drugiej instancji przyjmując, iż skarżąca nie udowodniła faktu i rozmiarów poniesionej szkody. Nie dysponując samochodem z kierowcą, pozwana – powódka wzajemna nie zawierała umów na wykonywanie w tym czasie przewozów. Skarżąca dokonała jednak oszacowania utraconych korzyści na podstawie średniej statystycznej dochodów, jakie Spółka uzyskiwała w okresie zatrudnienia powoda – pozwanego wzajemnego realizując zlecenia transportowe przy użyciu kierowanego przez niego samochodu.

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 9 sierpnia 2011 r. (I BP 3/11) stwierdził niezgodność z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy w K. z dnia 5 października 2010 r. sygn. akt IX Pa [...] (pkt I); zasądził od powoda – pozwanego wzajemnego D. P. na rzecz pozwanej – powódki wzajemnej M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu skargowym przed Sądem Najwyższym (pkt II).

Pismem z dnia 17 marca 2016 r. pełnomocnik M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. złożył do Sądu Najwyższego wniosek o wykładnię wyroku i wskazanie, czy zwrot „stwierdza niezgodność z prawem prawomocnego wyroku (...)” dotyczy całości orzeczenia wydanego przez Sąd Okręgowy w K. pod sygn. akt IX Pa [...], czy też jedynie jego części, a jeśli tak – to jakiej części.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że w toku postępowania o naprawienie szkody pozwany podnosi, iż orzeczenie Sądu Najwyższego nie dotyczy całości wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy w K., ale jedynie jego części. Z uwagi na fakt, że wyjaśnienie tej okoliczności jest istotne dla postępowania o naprawienie szkody – konieczne jest dokonanie wykładni orzeczenia wydanego przez Sąd Najwyższy w zakresie wskazanym w petitum wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek pełnomocnika strony o wykładnię wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2011 r., BP 3/11, należało ocenić z punktu widzenia regulacji art. 352 k.p.c., zgodnie z którym sąd, który wydał wyrok, rozstrzyga postanowieniem wątpliwości co do jego treści. Wykładni może podlegać zarówno sentencja, jak i uzasadnienie orzeczenia. Konieczność dokonania wykładni wyroku zachodzi wówczas, gdy jego treść została sformułowana w sposób niejasny, uniemożliwiający jednoznaczne rozumienie tekstu. W grę mogą wchodzić wątpliwości co do samego rozstrzygnięcia, zakresu powagi rzeczy osądzonej, sposobu wykonania wyroku. Wniosek o wykładnię wyroku nie może natomiast zmierzać do wydania przez sąd nowego rozstrzygnięcia lub uzupełnienia poprzedniego, ani być polemiką ze stanowiskiem sądu wyrażonym w wyroku

objętym tego rodzaju wnioskiem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1998 r., III AO 25/97, OSNP 1999 nr 1, poz. 37; z dnia 15 stycznia 2001 r., I PZ 29/01 - OSNP 2002 nr 17, poz. 413; z dnia 3 lipca 2003 r., I CZ 17/03, M.Spół. 2004 nr 2, s. 36; z dnia 9 marca 2007 r., V CZ 13/07, LEX nr 558635).

W przedmiotowej sprawie, mając na uwadze treść wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy w K. z dnia 5 października 2010 r. (którego sentencja składa się z dwóch punktów, tj. rozstrzygnięcia merytorycznego w postaci oddalenia apelację pozwanej – powódki wzajemnej M. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w T. z dnia 16 lutego 2010 r., oraz, będącego konsekwencją tego rozstrzygnięcia, orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego), zakres zaskarżenia tego wyroku skargą o wznowienie postępowania oraz sentencję wyroku Sądu Najwyższego z dnia z dnia 9 sierpnia 2011 r. (w której stwierdzono niezgodność z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy w K. i rozstrzygnięto o kosztach postępowania wywołanego skargą) i jego uzasadnienie, wypada uznać, że wyrok ten nie wymaga wykładni, gdyż jego tekst nie budzi wątpliwości co do zakresu stwierdzonej niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia. Wnioskodawca nie określił bliżej, jakich konkretnie części wyroku Sądu Okręgowego – Sąd Pracy w K. miałyby nie dotyczyć rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego i z jakiego powodu. Nie precyzując swoich wątpliwości w tym przedmiocie, strona nie może oczekiwać ich wyjaśnienia w trybie wykładni wyroku.

Konkludując, wobec brak podstaw do uwzględnienia wniosku pełnomocnika strony o wykładnię wyroku Sądu Najwyższego, orzeczono o jego oddaleniu.

aw